

3GGYK/28Fo/1(2017)(T-242)

Dr. Palkovics László
államtitkár
Emberi Erőforrások Minisztériuma

Budapest, 2017. május 15.

Tisztelt Államtitkár Úr!

A jelenleg gyógypedagógus-képzést folytató felsőoktatási intézmények – Kaposvári Egyetem, Széchenyi István Egyetem, Szegedi Tudományegyetem, Eötvös Loránd Tudományegyetem – konzorciuma néhány éve rendszeres egyeztetéseket folytat aktuális szakmapolitikai kérdésekről. Legutóbbi találkozókon érintettük A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény módosítására irányuló aktuális kormányzati javaslatokat is, melyekkel kapcsolatban engedje meg, hogy a három következő megjegyzést tegyük.

(1) Miközben akár a karok delegáltjaiként, akár szakmai szervezetek képviselőiként több munkatársunk is dolgozik az EMMI egyes munkacsoportjaiban, így a logopédiai ellátás témájában összehívott testületben is, a törvényjavaslat két, jelenleg leginkább vitatott kérdésében hivatalos intézményi álláspontok kialakítására a társadalmi egyeztetés folyamatában nyílt volna alkalom, azonban ennek ütemezése, az utóbbi időben sajnos nem egyedülálló módon, nem hagyott időt a reagálásra. Egyetemeinkre az MRK-tól mindösszesen másfél napos határidő megadásával érkezett le az anyag, így többnyire nem is juthatott el a karokra.

A törvényjavaslat 19. szakaszával kapcsolatban a logopédiai munkacsoport ELTE-t képviselő munkatársai folyamatosan jelezték a kar egyéb szakmai-tudományos közösségeivel egyeztetett álláspontjukat. Miközben tudományos szempontból és a nemzetközi gyakorlatot figyelve valóban nem indokolt a két külön kategória – SNI, illetve BTMN – fenntartása, a felmentések kivezetésének pozitív irányú jogalkotói szándéka csak akkor indokolható, ha a rendeletmódosításhoz egy jól összehangolt intézkedéscsomagban azonnal hozzákapcsolódnak azok a proaktív lépések is, melyek a tanulók nehézségeinek megsegítésére irányulnak. Munkatársaink 7 pontban eljuttatták a munkacsoport vezetőjéhez azokat a lépésekre lebontott javaslatokat, melyeket be kell építeni az egyes alrendszerekbe ahhoz, hogy a törvénymódosítás által célzott hatások valóban megjelenjenek a rendszerben, minden más esetben ugyanis éppen ellenkező, nemkívánatos következmények bekövetkeztét valószínűsíthetjük. Ehhez pedig nélkülözhetetlen a fenntartó központ érdekeltségének megjelenése a változás folyamatos menedzselésében.

(2) A 10. szakasz módosítására irányuló javaslat előkészítésében egyetemeink munkatársai tudunkkal nem vettek részt. Mint oly sok szakmai kérdéshez, ehhez is lehet pro és kontra érveket egyaránt találni, az érintett populációk ellátása

ugyanakkor megköveteli azokat a szakmai ismereteket, melyek releváns többletként jelentkeznek a többségi pedagógusok kompetenciáihoz képest az enyhén és a középsúlyosan értelmi fogyatékos tanulók sajátos tanulási, motivációs, érzelmi és kommunikációs mintázatait tekintve – hiszen éppen ez indokolja a gyógypedagógusok képzését. Ezen ismeretek hiánya egyes esetekben akár veszélyforrásként is megjelenhet például a technika vagy a testnevelés vonatkozásában, a rajz és vizuális kultúra, valamint az ének tantárgyak oktatásában rejlő célzott művészetterápiás fejlesztési lehetőségek pedig elveszhetnek.

(3) A jelenleg gyógypedagógus-képzést végző karok és intézetek vezetőiként, legfontosabb aggályunk a csomag gyakorta elhangzó indoklásával kapcsolatos, amely a változtatások fő indokaként a jelentős gyógypedagógus-hiányt jelöli meg, így ezeket a változtatásokat mintegy a szakemberhiány enyhítésének érdekében kívánja megtenni. Ha a hiányt azonban a vezetői összefoglalóban megfogalmazott „gyógypedagógus-kényszer” fokozatos puhításával kívánjuk kezelni, akkor féltő, hogy lesz következő népesség és lesznek következő területek, amelyeken a tanulók nem részesülnek majd optimális ellátásban. Álláspontunk szerint a most már valóban drámai mértéket öltő gyógypedagógus-hiányt a már működő gyógypedagógus-képzések fejlesztésével lehet és kell orvosolni, ahogyan azt évek óta rendszeresen igyekszünk jelezni az illetékes államtitkárságoknak. Fejlesztésen a minőségi kritériumok feltétlen biztosítását, azaz a jelenlegi négy – a következő tanévtől öt – képzőhely kapacitásainak növelését, az akut hiányt megoldó, külön finanszírozott átmeneti kapacitásokat, s az ehhez szükséges pénzügyi, személyi és tárgyi feltételek biztosítását értjük.

A fentiek alapján tisztelettel kérjük Államtitkár Urat, hogy adjon lehetőséget nekünk egy személyes találkozásra, egyeztetésre a gyógypedagógus-képzést érintő kérdésekről.

Köszönettel, tisztelettel:

Dr. Podráczky Judit, dékán
Kaposvári Egyetem

Dr. Jászai Éva, tanszékvezető
Széchenyi István Egyetem

Dr. Pukánszky Béla, intézetigazgató
Szegedi Tudományegyetem

Dr. Zászkalkóczy Péter, dékán
Eötvös Loránd Tudományegyetem

